

Sygn. akt : VU 409/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Solecka

Protokolant: Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 14 lutego 2013 roku

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.z dnia 14 lutego 2013 roku znak (...),w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy K. B.prawo do emerytury od dnia (...).

Sygn. akt VU 409/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawcy K. B.prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ emerytalny wskazał, że ubezpieczony K. B. nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, wobec wymaganych ustawą 15 lat.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w J.od 09.08.1978r. do 31.12.1998r. jako pracy w szczególnych warunkach, ponieważ w świadectwie pracy z dnia 31.03.2000r. nie określono charakteru pracy zgodnie z przepisami Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnymi charakterze , natomiast stanowisko pracy nie zostało określone ściśle z wykazem , działem ,pozycją i punktem zarządzeniem resortowego. Organ rentowy podał ,że wnioskodawca wykazał się ogólnym stażem pracy 30 lata i 3 miesiące i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Wykazał się stażem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w wymiarze 3 lat 8 miesięcy i 2 dni.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył K. B. wnosząc o jej zmianę przez przyznanie mu prawa do emerytury.

Na uzasadnienie swojego stanowiska wnioskodawca podał, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydając zaskarżoną decyzję nie uwzględnił faktu, iż we wskazanym okresie, którego odmówiono uznania za pracę w

szczególnych warunkach, wykonywał on prace mechanika pojazdów samochodowych, prace wykonywaną w kanałach remontowych. Wnioskodawca pracował na stanowisku mechanika pojazdów samochodowych i wykonywał prace w kanałach remontowych ,które należały do prac w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca zatrudniony był okresie od : 09.08.1978r. do 31.12.1998r. w Przedsiębiorstwie (...)w J.. Podczas zatrudnienia w/w zakładzie wykonywał pracę w kanałach remontowych na warsztacie jako mechanik samochodowo-sprzętowy. Do jego zadań należały naprawy sprzętu i samochodów o tonażu powyżej 3,5 tony. Wnioskodawca dokonywał, remontu silnika, wymiany tłoków w silnikach, odkręcane były misy olejowe, naprawiane były podwozia i skrzynie biegów. To były najczęstsze naprawy. Zakład pracy w którym był zatrudniony wnioskodawca świadczył usługi na rzecz przedsiębiorstw drogowych na terenie całego byłego woj.(...). Dyrekcja tegoż przedsiębiorstwa posiadała siedzibę w J.– (...)Zakład (...). Na warsztacie naprawiane były takie samochody ciężarowe jak K., J., T., D., S.oraz sprzęt ładowarki, koparki, żurawie - dźwigi i pojazdy gąsienicowe. W okresie zimowym naprawiane były piaskarki, pługi .

Przedsiębiorstwo (...)posiadało własny sprzęt około 100 samochodów ciężarowych i sprzętu około 50 sztuk.

Kanałów remontowych na wydziale na którym pracował wnioskodawca było około 10, a w całym zakładzie 15. W tym okresie pracowników zatrudnionych na stanowisku mechanika pojazdów samochodowych i operatorów sprzętu nie licząc kierowców było około 20.

Świadek M. D. był przełożonym wnioskodawcy zatrudniony był w tym przedsiębiorstwie na stanowisku kierownika warsztatu od 1978r. do 2003r. Natomiast świadek Z. M. zatrudniony był na stanowisku mechanika samochodowego tj. na tym samym stanowisku na jakim zatrudniany był wnioskodawca. Świadek otrzymał świadectwo pracy tej samej treści co wnioskodawca w zakresie potwierdzenia pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca wykonywał prace, wymienione w załączniku A w dziale XIV poz. 16 Rozporządzenia Rady Ministrów z 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jako „ prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych . Była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy .”

Dowód: akta sprawy : zeznania świadka M. D. – 22, Z. M. k- 22,23, wyjaśnienia wnioskodawcy, nagranie protokołów rozprawy , akta ZUS, świadectwo pracy z dnia 31.03.2000r. wydane przez pracodawcę potwierdzające w pkt 8 – wykonywanie pracy w szczególnym charakterze.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy K. B. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn.

Emerytura powyższa przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa .

Z treści przepisu art. 32 wskazanej ustawy wynika zaś, że ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny o którym mowa, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

W rozpoznawanej sprawie zastosowanie znajdują przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do prac w szczególnych warunkach. Zgodnie ze wskazaną ustawą pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Kwestią sporną między stronami było ustalenie okresu pracy K. B. w szczególnych warunkach.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał wnioskodawcy okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w J. od 09.08.1978r. do 31.12.1998r. jako pracy w szczególnych warunkach, ponieważ w świadectwie pracy z dnia 31.03.2000r. nie określono charakteru pracy zgodnie z przepisami Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, natomiast stanowisko pracy nie zostało określone ściśle z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzeniem resortowego.

W ocenie Sądu o uznaniu pracy za pracę w szczególnych warunkach winny decydować obowiązki faktycznie przez pracownika wykonywane, a nie treść umowy o pracę i nazewnictwo stanowiska pracy (por. wyrok SN z dnia 25 marca 1998r., II UKN 570/97, OSNP 1999/6/213). Przeprowadzone postępowanie dowodowe w szczególności: opis czynności wykonywanych przez wnioskodawcę, przedstawionych przez świadków M. D. i Z. M. w ich zeznaniach, dały Sądowi możliwości ustalenia, iż wnioskodawca wykonywał prace na stanowisku mechanika pojazdów samochodowych – w kanałach remontowych, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy - pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienioną w wykazie A Dziale X IV poz. 16.

Przy analizie rodzaju wykonywanej pracy nie sposób pominąć występujących w środowisku pracy czynników szkodliwych i uciążliwych w istotny sposób wpływających na warunki pracy. Wnioskodawca w spornym okresie wykonywał prace w narażeniu na szkodliwe czynniki.

Świadkowie składający zeznania przed Sądem w sposób szczegółowy opisali wykonywaną pracę przez wnioskodawcę oraz potwierdzili, iż była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w kanałach remontowych. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków. Jak wynika z ustaleń Sądu świadek Z. M. wykonywał te same czynności co wnioskodawca, natomiast świadek M. D. był ich przełożonym. Zatem świadkowie znali zakres obowiązków wnioskodawcy jak i też prace jakie wykonywał. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w rozpoznawanej sprawie, w szczególności z treści świadectwa pracy wnioskodawcy z dnia 31.03.2000r. w którym zakład pracy potwierdził wykonywaną przez wnioskodawcę pracę w pkt. 8 – jako mechanika pojazdów samochodowych wskazując na poz. 16 tj. - praca w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych, uznać należy, że świadectwo odzwierciedla faktyczną pracę wykonaną przez wnioskodawcę. Okoliczności te zostały potwierdzone w świadectwie pracy wydanym przez pracodawcę.

Sąd uznał, że wnioskodawca K. B. wykazał, że w spornym okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w J. pracą wymienioną w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego. Wykonywał pracę wymienioną w wykazie A dział XIV poz. 16 - prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych.

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania Sąd na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 kodeksu postępowania cywilnego zmienił decyzję i ustalił, iż wnioskodawca wykazał się pracą w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat , spełnił także pozostałe przesłanki wynikające z ustawy do przyznania prawa do emerytury od dnia (...) (ukończenia 60 lat).